տաւորէն և զճարտարապետ քաղաքին. և եղեւ 'ի հասանիլ նոցա անդ՝ գտին զորմս վանաց ծեփեալ ներքոյ եւ արտաքոյ և զպատուպարանս 'ի վերայ պարսպին քարուկիր։ Եհարց Էյուպ աղա ցճարտարապետն թէ՝ գտանի՞ աւելի ինչ քան զնախկին շինուածն, և նա ասէ՝ ոչ, եհարց նա և ցայլազգիսն Սիոնի. զնոյն պատասխանիս՝ ետուն և նոքա. ապա յաւելին ասել՝ թէ ոչ երբէք վնաս հասեալ է մեզ 'ի քրիստոնէից՝ որք բնակին 'ի վանսդ, և ոչ 'ի մէնջ առ նոսա։ Յետ այսր քննութեան՝ դարձան առ դատաւորն և պատմեցին նմա, և նորա 'ի գրի հարեալ զամենայն ինչ առաքեաց առ կուսակալն 'ի ձեռն Էյուպ աղայի, ՌԿԴ (1615)։ Յետ այսր երկար դատաստանաց եւ քննութեանց դարձեալ ոչ կարացին զերծանիլ Հայք 'ի ձեռաց այլազգեաց. ուստի հարկ եղեւ նոցա ստիպել ըզդատաւորն ծանուցանել զեղեալսն 'ի Դուռն. վասն Սուրբ Փրկչի և Հրեշտակապետի վանօրէից, և խնդրել հրովարտակ յԱրքայէ. զի թերեւս կարասցեն զերծանիլ այնու 'ի բռնութեանց այլազգեաց. և նա կատարեաց զխնդիրս նոցա, ՌԿԵ (1615)։

ԳԼՈՒԽ Խ.

Գմբեթն Համբարձման եկեղեցւոյն։ Վէճ Լատինաց ընդ Հայոց, սակս այրին Ծննդեան Քրիստոսի, եւ Ոտնատեղւոյն։ Ամբաստանութիւնք նոցին 'ի Դուռն արքայի, և դարձեալ խռովութիւն սակս այրին Ծննդեան, և մերժումն Հայոց յայրէ անտի։

Մի ոմն յայլազգեաց Երուսաղէմի՝ 'ի սերնդոց Աճէմ կոչեցեալ Շէյխին, 'ի կենդանութեան իւրում կամեցաւ շինել և պատրաստել զգերեզման իւր 'ի ներքոյ գմբեթի Համբարձման ոտնատեղւոյն Քրիստոսի. լուեալ զայս Գրիգորի պատրիարքի և միաբանացն Հայոց, 'ի բազում աշխատ եղեն՝ և ջանացին խափանել զնա 'ի խորհրդոց իւրոց, յորմէ կրեցին վիշտս և յանդիպեցան վնասուց. սակայն չ'շահեցան ինչ, և դատաւորն անդամ չկարաց դար-